

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XCVII. Talis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, Sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus. Hebr. c. 7. v. 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 7. *Anagramma.*672. MVnDa, Integra à peCCato ,
opera IESV!*Munda, integra, immaculata, opera JESU!*

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XCVII.

§. I. *Scriptura.*673. segregatVs à peCCatorIbVs,
MatrIs Defensor.Hebr. c. 7. v. 26. *Talis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, Sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus.*

PRæclarum profectò, pro Virginis Deiparæ à peccato originali exemptione, hoc in textu, testimonium gentium Doctor attulit, tunc melius intelligendum, cum unum, alterumve Sacræ Scripturæ locum prius in medium adduxerimus. ac primò quidem, notaturus aliquandò insigni contumeliâ, ac probro, filium suum Jonatham Saul, Matris illi delictum obiecit, vocavitque *Fili-
um mulieris, ultrò virum rapientis.* & sanè semper parentum delicta filijs exprobrantur, utpotè sanguinis necessitate proximò conjunctis. Decebatne ergò, DEI Filium, supremum nostrum Pontificem, secundum ordinem *Melchisedech*, habere Matrem, delicto originali infectam, quæ sibi deinde ignominiam, probrum, perpetuamque afferret infamiam? decebatne illum, ut propria Mater peccato commacularetur, & diaboli constitueretur mancipium? Minimè; *Talis enim decebat* (inquit Paulus) *ut nobis esset Pontifex, Sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus.* quomodò autem à peccatoribus dici possèt *segregatus*, si corpus ejus à matre peccatrice fuisset desumptum, cum quâ una extitisset caro? Decebat ergo, ut Matris, cui

i. Reg. 20.
v. 30.

iple erat conjunctissimus, ageret defensorem: felix enim, ut Ovidius cecinit:

Felix, qui quod amat, defendere fortiter audet.

Aliud quid, in rem nostram, in Genesî descriptum reperitur: Abrahamum scilicet famulo suo, ad conducendam filio Isâaco sponsam dimisso, expressè prohibuisse, ne fortè peccatricem adduceret. *non accipias*, inquit, *uxorem filio meo, de filiabus Chanaanorum.* Si ergò Abraham adeò Sanctitatis extitit cultor, ut specialem gesserit curam, ne genti peccatrici, aut feminæ nequam, dilectus commisceretur filius, quis, quæso! sibi persuadebit, aeterno Patri non eandem, imò longè majorem fuisse curam, dandi Filio suo unigenito Matrem in terris, quæ detestabili peccati jugo subdita nunquam extiterit? & sanè, si ex Sapientis effato *similiter odio sunt DEO impius, & impietas ejus*, certè etiam MARIAM, tanquam impiam, odio habuisset, & ab eâ segregari omnî modo curâset, si tali illam peccato, vel ad momentum, infectam conspexisset: *segregari*, inquam, voluisset DEUS Pater ab assumptâ Filia, *segregari* Filius, à designatâ Matre, *segregari* Spiritus Sanctus ab electâ Sponsâ, quis autem talia credere præsumat? Verùm majora pro MARIÆ defensione audite! Christus ipsemet, utpotè summa Perfectio, & incomparabilis Sanctitas, nunquam peccavit, nec peccare potuit

Gen. 24.
v. 3.Sap. 14.
v. 9.

tuit, totus à peccatoribus segregatus; quia tamen meram peccatoris formam suscepit, mox Pater Cœlestis tantum, erga proprium, aliàs dilectissimum Filium, videbatur suscepisse odium, ut propter peccata, non sua quidem, sed pro alijs spontè in se suscepta, unicum hunc Filium summis doloribus, ac cruciatibus affici, tamque acerbâ puniri morte voluerit, qualis nulli unquam homini obtigit, aut obtinget. Si porrò Divina justitia, præcisè ob externam peccati speciem, adèd Filium ipsum odio quasi habuit, quantò magis odio habere oportuisset ejusdem Filij Matrem, si actu in Adamo peccatrix aliquando extitisset? sed noli in MARIA peccatum quærere, ubi non alium decuit esse Christum, quam segregatum à peccatoribus! Sed & Cœlestis Paranympus, pro coronide, tum loquendo, tum tacendo, quid de MARIA sentiendum? nos doceat! Lucæ. c. i. ait ille: *Ne timeas MARIA! invenisti enim gratiam apud DEUM: Ecce concipies, & paries Filium, & vocabis nomen ejus JESUM, hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur.* simile quid Josepho idem (ut plurimi volunt) Archangelus indicat: *Joseph, fili David! noli timere, accipere MARIAM, conjugem tuam; quod enim in eâ natum est, de Spiritu Sancto est: pariet autem filium, & vocabis nomen ejus JESUM; ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum.* Porrò utrique hîc Nomen dulcissimum: JESU insinuat, sed diverso contextu: MARIÆ indicatur: *Vocabis Nomen ejus JESUM, addendo: Hic erit magnus, &c.* Josepho indicatur: *Vocabis nomen ejus JESUM, addendo: Ipse enim salvum faciet populum suum, à peccatis eorum.* Sed, quæso! cur hoc ipsum non etiam MARIÆ indicatum, quòd nimirum JESUS esset salvaturus populum suum à peccatis? Respondet pulcherrimè Novarinus: *Potuit Angelus, cum S. Joseph loquens, peccati mentionem ingerere; quia non constat, eum ab originali peccati debito immunem fuisse, sicut fuit MARIA.* Tacen-

dum ergò de omnî peccato erat loquenti cum MARIA Archangelo, quam ab omni, tam originali, quam mortali culpâ liberam optimè noverat, nullaque prorsus mentio ibi faciendâ, de solutione alicujus culpæ, quam illa minimè contraxit, utpotè Genitrix exitura Filij segregati à peccatoribus, Matrem defendentis.

§. 3. Ratio.

S. THOMAS à VILLÂ NOVÂ, 674.
Constans protector sine peccato Conceptæ.

1. *Sacra, pura, & immaculata Virgo, cui etiam, præ alijs, hoc erat virginis insignis, ut inspectores suos virgines faceret; erat enim in eâ virgines germinans virginitas.* In cap. 9. Zach. v. 7. Conc. 2. de Annunc.
2. *Domus Divinæ sapientiæ, sine omni fomite peccati formata est.* Serm. 3. de Nativ. B. V.
3. *Sicut Aurora consurgens, id est, fulgida, purpurea, leta, non obtenebrata, non obumbrata, non maculata, sicut alij filij Adam: sed pulchra ut Luna, electa ut Sol.* Ibidem.

§. 3. Ratio.

Propugnante pro Deiparâ Creatore, Quis Contrâ eam? 675.

Nemo est, qui neget, à Creatore universorum, nempe Patre Divino, Deiparam Virginem ex omnibus electam filiam, præelectam Unigeniti Matrem, charissimam Spiritûs Sancti sponsam, contrâ omnium hostium insultus, semper fuisse defensam, & propugnatam: Sed propugnatus, & defensus semper à Patre Divino, debet carere omnî peccato gravi, actuali, & originali. Ergo, &c. Min. Prob. Qui defenditur & propugnatur à DEO, contrâ hunc nullus inimicus, nulla fraus potest prevalere; ut Regius Psalmista ait: *Si consistant adversum me castra, si exurgat* Pl. 26. v. 3.
Uu 2 ad-

v. 30.

Matth. c. i. v. 20.

In Umbra Virg. c. 93.

adversum me praelium, &c. non timebo mala; quoniam Tu mecum es. nam, si DEUS pro nobis, quis contra nos? Sed si semel quis contraxit peccatum originale, vel aliud grave, diabolus non tantum prævalet contra talem, eum privando omnibus donis supernaturalibus, verum etiam suo modo prævalere videtur contra DEUM; quia talem quasi eripit dominio Divino, inque suam potestatem, & mancipatum abstrahit. Ergo nullus, qui propugnatur à DEO, potest esse inquinatus peccato originali, adeoque ex eo, quòd Creator pugnaverit pro Deiparâ, sicque nullus contra eam potuerit prævalere, manifestè sequitur, caruisse eam semper peccato originali.

§. 4. Historia.

676. Sancti Bernardini apparitio, facta Bernardino De Bustis.

Narrat de semetipso Venerabilis, ac ob doctrinæ præstantiam, celebris admodum, ex Ordine S. Francisci, P. F. Bernardinus de Bustis, in Senensî se quondam Civitate ad sui Ordinis Conventum divertisse, ac unâ cum alio itineris sui socio, per dies complures ibidem commoratum fuisse: nactum interim occasionem optatam, visitandi parvulam ibidem Bibliothecam, in quâ specialiter Libros, ad usum quondam Divi Bernardini Senensîs spectantes audierat asservatos. Hic (ut ulterius ille rem prosequitur) inter alia, gaudens invenit Tractatum de Conceptione Beatissimæ Virginis, ab ipsomet Sancto compositum, & (ut credibile tam ipsi, quam

socio videbatur) propriâ ejusdem manu conscriptum. Cùm autem in eodem libro Bernardinus de Bustis, piâ curiositate, diutiùs lectionem protraheret; ecce! adest ad ostium Bibliothecæ quidam, ex eodem Sacro Ordine, Religiosus, senex venerandus, ejusdem prorsus speciei, qualem communiter Senensîs Divi depicta effigies repræsentare solet. Hic hilarî admodum, serenoque vultu, sic eos alloquitur: *Quid agitis hic, dilecti Patres? cui cùm illorum aliquis respondisset: Magnâ hic fruimur consolatione, lustrando opera ista S. Patris nostri Bernardini, de immaculatâ Deiparæ Conceptione conscripta.* ille subridens ait: *Vos bene facitis.* nec plura dicendo, statim discessit. Hic ambo simul internâ quâdam dulcedine, ac mirâ consolatione superfusi, ad invicem dicebant: *Verè credimus, hunc fuisse ipsummet S. Bernardinum, cujus amore hoc iter suscepimus, & de quo hactenus plura locuti fuimus.* Cùm ergo paullò post omnes Monasterij Fratres, dato ad cœnam signo, in refectorium convenissent, duo hi Patres, hospitio excepti, diligentissimè considerabant, num aliquis illi, qui apparuerat, similis inter eos reperiretur? dumque neminem omninò talem viderent, aliud sibi ultrâ persuadere non poterant, quàm dignatos se verè fuisse apparitione S. Bernardini, qui eis idèò spectabilem se præstitisset, ut ostenderet, quàm grata sibi fuerit lectio Operum à se editorum, illorum præsertim, de immaculatâ Virginis Conceptione.

Hæc ipsemet de Bustis testatur oculatus. *De Concept.*

Serm. 4.

§. 5. *Symbolum.*

677. AgnVs, CVrrens In præCeps,
perDit omnes.

In præcepſ ſequitur primum grex integer Agnum,
Unam vix retinet paſtor egenus ovem.
Præcepſ primus homo peccando perdidit omnes,
Juncta DEO tenuit ſola MARIA ſequi.

Errare fecit eos in itinere, & non in via.
Pſal. 106. v. 40.

§. 6. *Antiquitas.*

678. OCTAVII BALBI, pro Defen-
ſione FILII, Mors.

PLuris æſtimâſſe Octavium Bal-
bum, filij à ſe dilecti ſalutem,
quàm imminentem ſibi ipſi turpiſſi-
mam mortem, ſequens nos docet
deſumpta ex Antiquitate narratio.
Quæſitus namque ad mortem (ne-
ſcio, quali ex delicto?) Octavius,
jam fugâ ſalvus evaſerat: cùm ecce!
faſtus excitatur rumor, atque ad au-

res ipſius deſertur: Filium in Patris
fugitivi vicem, proximis diebus
diræ neci tradendum eſſe. Trifte hoc
nuntium mox revocavit à fugâ aman-
tem genitorem, qui pro deſenſione
innocentis filij ultrò redux, illam-
que Prophetæ Ezechielis regulam,
dictante naturâ, amplexus, ubi ait:
Filius non portabit iniquitatem Patris.
c. 18. v. 20. ſemetipſum, ante ocu-
los ejusdem, occidendum obtulit,
cujus vitam, propriæ vitæ pretio,
amore plûs quàm paterno, emere ac
redimere, generoſè decreverat. Fa-
ctumque eſt ita: & quem videre fi-
lius Patrem in fugâ ſuperſtitem non
poterat, vidit reducem, ſatellite com-
prehendente, judice damnante, li-
ctore exequente, miſerè expiran-
tem.

Concitatorem nihilominùs, lon-
geque ardentiorum quis non dixerit
Filij DEI, in dilectiſſimam Genitri-
cem ſuam, charitatem? qui infinito
meritorum ſuorum, ac Paſſionis ſub-
cundæ pretio, in primo concep-
tionis articulo, ubi MARIAM origina-
liter in animâ mori oportebat, emit-
ac redemit ejusdem ſuæ Matris inno-
centiam, haud aliter, ac ſi ſola fuiſ-
ſet emenda, maluitque, adſtante,
ac ſupervivente Matre, aliquando in
Cruce maledictâ expirare, quàm di-
ctam Matrem vel momentaneo male-
dicto ſuccumbentem conſpicere.

§. 7. *Anagramma.*

VaLe aLMa DeIpara, Cor 679.
I E S V!

Vale Regina, tam pia, tam munda, Cor JEſu!

Verſio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

